

lesersida

På lesernes side får du dele dine opplevelser med andre. Bidragene må sendes med fullt navn. Kristiansand Avis forbeholder seg retten til å redigere eller forkorte bidrag.

Noen av studentene som går utviklingsstudier ved UiA

Noen av barna vi har møtt underveis

Kontrastenes land - Tanzania

Hvert år reiser førsteårsstudentene på bachelor utviklingsstudier og årsstudentene på samme studie, på tur til et utviklingsland som en del av studiet. Tidligere har valgene vært Sri Lanka og Indonesia, pluss de to som var tilgjengelig i år, Tanzania og Mauritius. Selv går jeg første år bachelor og er en av fire gutter av totalt 31 studenter som er med hit til Tanzania. Jeg og fem andre bestemte oss for å dra ned til Zanzibar som er en øy rett utenfor Tanzania for å feire nyttårsaften, og slappe av før studieturen begynte. Vi fant et lite hus hvor en tysk dame og en kar fra Zanzibar hadde åpnet sitt eget lille pensjonat. Det lå rett ved stranden, og var like idyllisk som en ser på postkortene fra Sydhavsøyer. Vi hadde en knallbra nyttårsfeiring på et lokalt

africansk diskotek med reggae musikk og god stemning. I tillegg hadde vi stjerneskudd som vi fyrte på, og innimellom dansingen satt vi på stranden og så på stjernene.

Studieturen begynte 8. januar, og temaet i år er Agrikultur og land forandringer i Tanzania. Hittil er jeg kjempefornøyd med programmet. Vi har vært på forelesninger og foredrag med universitetsprofessorer, forskere, talsmenn for myndighetene og besøkt lokale prosjekter og lært mye om hvordan samfunnet fungerer her og statens rolle. Kontrastene fra velferdsstaten Norge og til Tanzania er stor. Korrupsjon er et stort problem, og noen steder må lokalbefolkningen tvangslyttes for at store selskaper skal bygge hoteller eller restauranter for turis-

tene. En annen kontrast til Norge er klimaet og varmen. Da vi kom hit hostet alle og var enten forkjølte eller følte seg dårlige. Men det var nok bare en tilvenningssak for nå er alle friske og raske. Noen av studentene har vært på sykehus og klinikker for mageproblemer og små sår, men det har ikke vært noe alvorlig heldigvis.

Vi ble på forhånd advart mot å spise salat og generelt være kritisk til maten vi spiser her, men den er god og vi spiser mye variert som ris, fisk, grønnsaker, kjøtt, kylling, poteter, og er heldige som kan gå ut på restauranter hver dag. Da blir det ganske ubehagelig når små barn spør etter mat og penger av oss. Læreren som er med oss, Jonathan Baker, sa at det er bra med turisme slik at en kan få til

en positiv økonomisk vekst, men at det også har sine baksider ved at barna blir vant til å tigge fra turistene, og vokser opp med det. I tillegg selges det bilder, skulpturer, klær, smykker, halsskjeder og andre suvenirer overalt her, og selgerne er innpåsiltne når det kommer til turistene. Begge deler kommer som en konsekvens av globaliseringen og pengene som turisme genererer.

Men det er mye fint her, og jeg smiler hver dag jeg våkner for at jeg har fått sjansen til å dra hit. Kan hende det er på grunn av at det alltid er sol og varmt her, men det er også fordi det er givende å lære andre kulturer å kjenne, og spesielt en som er helt annerledes enn vår egen. Jeg er 90 prosent sikker på at det ikke finnes et ord på swahili som betyr eller er i nærheten av å beskrive ordet som på norsk er "stress". Her går alt rolig og sakte og i sitt eget tempo. Da vi sa til de vi bodde på hos Zanzibar at vi hadde ventet i en og en halv time på maten et sted, etter at de hadde ringt til kokken og bakt brød foran oss, bare lo de og sa: ikke mer?

Vi har mye spennende foran oss, blant annet safari, fjelltur, forelesninger, besøk til et

Hiv/Aids senter og til lokale organisasjoner som driver med utvikling og bistand. Jeg tror vi kommer til å få mange inntrykk underveis, og forhåpentligvis mange opplevelser som kan minne oss på hvor godt vi har det hjemme i Norge.

Vi snakkes!

Joakim Soltveit
Student utviklingsstudier v/ UiA

lesersida

På lesernes side får du dele dine opplevelser med andre. Bidragene må sendes med fullt navn. Kristiansand Avis forbeholder seg retten til å redigere eller forkorte bidrag.

Noen av studentene som går utviklingsstudier ved UiA

Noen av barna vi har møtt underveis

Kontrastenes land - Tanzania

Hvert år reiser førsteårsstudentene på bachelor utviklingsstudier og årsstudentene på samme studie, på tur til et utviklingsland som en del av studiet. Tidligere har valgene vært Sri Lanka og Indonesia, pluss de to som var tilgjengelig i år, Tanzania og Mauritius. Selv går jeg første år bachelor og er en av fire gutter av totalt 31 studenter som er med hit til Tanzania. Jeg og fem andre bestemte oss for å dra ned til Zanzibar som er en øy rett utenfor Tanzania for å feire nyttårsaften, og slappe av før studieturen begynte. Vi fant et lite hus hvor en tysk dame og en kar fra Zanzibar hadde åpnet sitt eget lille pensjonat. Det lå rett ved stranden, og var like idyllisk som en ser på postkortene fra Sydhavsøyer. Vi hadde en knallbra nyttårsfeiring på et lokalt

africansk diskotek med reggae musikk og god stemning. I tillegg hadde vi stjerneskudd som vi fyrte på, og innimellom dansingen satt vi på stranden og så på stjernene.

Studieturen begynte 8. januar, og temaet i år er Agrikultur og land forandringer i Tanzania. Hittil er jeg kjempefornøyd med programmet. Vi har vært på forelesninger og foredrag med universitetsprofessorer, forskere, talsmenn for myndighetene og besøkt lokale prosjekter og lært mye om hvordan samfunnet fungerer her og statens rolle. Kontrastene fra velferdsstaten Norge og til Tanzania er stor. Korrupsjon er et stort problem, og noen steder må lokalbefolkningen tvangslyttes for at store selskaper skal bygge hoteller eller restauranter for turis-

tene. En annen kontrast til Norge er klimaet og varmen. Da vi kom hit hostet alle og var enten forkjølte eller følte seg dårlige. Men det var nok bare en tilvenningssak for nå er alle friske og raske. Noen av studentene har vært på sykehus og klinikker for mageproblemer og små sår, men det har ikke vært noe alvorlig heldigvis.

Vi ble på forhånd advart mot å spise salat og generelt være kritisk til maten vi spiser her, men den er god og vi spiser mye variert som ris, fisk, grønnsaker, kjøtt, kylling, poteter, og er heldige som kan gå ut på restauranter hver dag. Da blir det ganske ubehagelig når små barn spør etter mat og penger av oss. Læreren som er med oss, Jonathan Baker, sa at det er bra med turisme slik at en kan få til

en positiv økonomisk vekst, men at det også har sine baksider ved at barna blir vant til å tigge fra turistene, og vokser opp med det. I tillegg selges det bilder, skulpturer, klær, smykker, halsskjeder og andre suvenirer overalt her, og selgerne er innpåsletne når det kommer til turistene. Begge deler kommer som en konsekvens av globaliseringen og pengene som turisme genererer.

Men det er mye fint her, og jeg smiler hver dag jeg våkner for at jeg har fått sjansen til å dra hit. Kan hende det er på grunn av at det alltid er sol og varmt her, men det er også fordi det er givende å lære andre kulturer å kjenne, og spesielt en som er helt annerledes enn vår egen. Jeg er 90 prosent sikker på at det ikke finnes et ord på swahili som betyr eller er i nærheten av å beskrive ordet som på norsk er "stress". Her går alt rolig og sakte og i sitt eget tempo. Da vi sa til de vi bodde på hos Zanzibar at vi hadde ventet i en og en halv time på maten et sted, etter at de hadde ringt til kokken og bakt brød foran oss, bare lo de og sa: ikke mer?

Vi har mye spennende foran oss, blant annet safari, fjelltur, forelesninger, besøk til et

Hiv/Aids senter og til lokale organisasjoner som driver med utvikling og bistand. Jeg tror vi kommer til å få mange inntrykk underveis, og forhåpentligvis mange opplevelser som kan minne oss på hvor godt vi har det hjemme i Norge.

Vi snakkes!

Joakim Soltveit
Student utviklingsstudier v/ UiA